

Trong mắt chồng, tôi là người vô dụng

Trong mắt chồng, tôi là người vô dụng

•

<!--

• <!--

-->

Tôi tự thấy mình không đến mức xấu, nấu ăn không tệ, không lười, không hoang phí..., vậy mà chồng chê tôi đủ điều.

Tôi là giáo viên cấp hai, chồng làm ngành y. Vợ chồng ngoài giờ làm việc hành chính còn làm thêm, bán thuốc và khám chữa bệnh tại nhà. Chúng tôi có nhà riêng, hai con, một trai một gái. Kinh tế vợ chồng không phụ thuộc vào ai, cũng không phải chu cấp cho ông bà nội ngoại. Tiền tiêu của cả hai không quá thoải mái nhưng không đến mức thiếu thốn so với mức chi tiêu ở quê. Vậy mà mỗi lần có điều gì không hài lòng, chồng lại miệt thị, kêu ca, than vãn, trách móc và chì chiết tôi mọi thứ, chê tôi đủ điều.

Tôi tự nhận thấy mình không đến mức xấu, nấu ăn không đến mức tệ, không lười nhác, không tiêu xài hoang phí..., vậy mà trong mắt chồng, tôi lại là người vô dụng, cẩu thả, lười nhác, không biết quán xuyến việc gia đình. Nhiều khi nghĩ đến việc tiếp tục cuộc hôn nhân này, tôi thấy sợ và chán vô cùng. Rồi vì thương con, tôi đành cố gắng, nhưng kéo dài như này chẳng hiểu tôi cố được đến bao giờ. Mong được các bạn chia sẻ cùng tôi.

Diệp Linh

